

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 313

din 13 februarie 2024

Prin plângerea prealabilă înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1029/2024, petenții Georgescu Marinică și Georgescu Niculina au solicitat revocarea dispozițiilor art. 101 alin. (1), (2), (3), (5) și (9), ale art. 103 alin. (2), (3) și (4) și ale art. 106 alin. (1), (2), (3), (4), (5) și (6) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243 din 22.12.2022.

Analizând plângerea prealabilă formulată prin prisma coordonatelor configurate de prevederile Legii nr. 554/2004, Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (1) și alin. (1¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, *„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.*

(1¹) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.”

Conform dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. d) și art. 33 din Codul de procedură civilă, una dintre cele patru condiții de exercitare a acțiunii civile rezidă în „justificarea unui interes”, iar „interesul de a acționa trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual”.

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Interesul judiciar este o condiție necesară pentru dobândirea calității de parte în proces și se concretizează în folosul material ori moral pe care l-ar putea obține oricare dintre părți de pe urma activității judiciare pe care intenționează să o desfășoare.

Conform art. 33 din Codul de procedură civilă republicat, cu modificările ulterioare, nu poate fi invocat un interes oarecare, ci acesta trebuie să fie legitim, personal – adică propriu celui ce promovează acțiunea, născut și actual – respectiv un interes care se află în ființă la data promovării acțiunii și pe tot timpul exercitării acesteia.

Interesul, ca folos practic imediat pe care îl are o parte și pe care trebuie să îl demonstreze pentru a justifica punerea în mișcare a procedurii judiciare, în materia contenciosului administrativ, nu poate fi desprins, potrivit art. 1 din Legea nr. 554/2004, republicată, coroborat cu art. 2 lit. a) din același act normativ, de vătămarea pretins a fi fost produsă prin actul administrativ atacat, fie drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate, fie interesului legitim public.

Prin urmare, orice subiect de drept poate introduce o acțiune în contencios administrativ, în măsura în care dovedește că a fost vătămat într-un drept/interes legitim.

În contencios administrativ, în sensul art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, legitimare procesuală activă are orice persoană fizică sau juridică, dacă îndeplinește condiția de a se considera vătămată într-un drept ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ tipic sau asimilat, adresat ei sau altui subiect de drept.

În acest context, în materia contenciosului administrativ, justificarea unui interes este imperios legată de afirmarea unui drept subiectiv, iar revocarea unui act administrativ poate fi dispusă numai dacă acesta a produs petenților o vătămare într-un drept ori interes legitim privat, constând în posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil prefigurat.

Astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 8/2020, *„contenciosul subiectiv presupune vătămarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat, astfel că instanța de contencios administrativ trebuie să verifice dacă prin actul administrativ, tipic sau asimilat, care face obiectul acțiunii s-a adus atingere unei situații juridice subiective.”* Prin aceeași decizie instanța supremă a reținut că *„Dispozițiile art. 8 alin. (1¹) din Legea nr. 554/2004 stabilesc faptul că interesul public poate fi invocat de persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat în formularea cererilor lor în fața instanței de contencios administrativ, numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.”*

Analizând condiția interesului legitim prin raportare atât la obiectul plângerii, precum și, în concret, la motivele de nelegalitate invocate în sprijinul acesteia, Secția constată că petenții nu invocă un interes legitim privat în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, aceștia nefăcând dovada că ar fi suferit vreo vătămare prin emiterea dispozițiilor regulamentare a căror revocare o solicită, și anume dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecatori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/22.12.2022.

În aceste condiții, întrucât petenții nu au invocat și nu au făcut dovada existenței unor acte administrative individuale vătămătoare emise în temeiul regulamentului criticat și contestate în instanță (sau aflate în termenul de contestare), Secția pentru judecatori apreciază că prezenta plângere prealabilă este lipsită de interes.

De asemenea, practica instanței supreme este constantă în sensul că în cadrul contenciosului administrativ subiectiv (ce are ca scop protejarea drepturilor subiective ce aparțin unei persoane fizice sau juridice determinate, individualizate) nu poate fi sancționată o nelegalitate obiectivă a actului administrativ, sancțiunea revocării/nulității urmând a fi aplicată numai cu condiția existenței unei vătămări produse persoanei fizice sau juridice într-un drept subiectiv sau într-un interes legitim privat. (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 1266 din 6 martie 2009).

Or petenții nu dovedesc un interes, nefiind persoane vătămate direct și personal prin efectele actului administrativ atacat, acesta neavând vreo consecință juridică în sensul încălcării unui drept sau interes legitim prevăzut în favoarea acestora.

Astfel, Secția pentru judecatori consideră că nu se poate dispune revocarea parțială a actului administrativ normativ ce face obiectul plângerii prelabile în condițiile în care petenții nu au dovedit că ar fi suferit vreo vătămare în vreun drept sau interes legitim.

În ceea ce privește netemeinicia plângerii prelabile, Secția pentru judecatori reține că Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești atacat este în deplin acord cu reglementarea de la nivel primar, fiind adoptat în limitele competențelor conferite de art. 41 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin hotărârea atacată, Secția pentru judecatori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nu a făcut decât să dea eficiență unor dispoziții legale în vigoare, dezvoltând la nivel de legislație secundară proceduri ce se impuneau în vederea punerii în aplicare a acestor prevederi, putându-se lesne observa deplina concordanță cu acestea.

Astfel, sunt neîntemeiate susținerile petenților în sensul că prevederile contestate prin care se stabilește metoda de repartizare ciclică a dosarelor ar încălca principiul repartizării aleatorii

reglementat de Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, act normativ cu forță juridică superioară regulamentului, fiind astfel încălcate și prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Repartizarea cauzelor în mod aleatoriu este o normă generală de organizare judiciară cu rang de principiu, ce este instituită prin art. 13 și art. 58 din Legea nr. 304/2022, modalitatea concretă în care este aplicat acest principiu fiind reglementată prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecatori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022.

Potrivit art. 13 din Legea nr. 304/2022, *„Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.”*

De asemenea, art. 58 alin. (1) și (2) din același act normativ prevede următoarele:

„(1) Repartizarea cauzelor pe completuri de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.”

Principiile repartizării aleatorii în sistem informatizat a cauzelor și continuității completului de judecată nu au caracter absolut, ci pot comporta excepții, astfel cum rezultă expres din cuprinsul celor două dispoziții legale anterior citate, fiind așadar admise modificări de componență sau treceri ale dosarelor la alte completuri în situații obiective ce impun o asemenea măsură.

Art. 101 alin. (2) și (3) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești reiterează principiul legal al repartizării aleatorii prin intermediul unui sistem informatizat și stabilește că repartizarea aleatorie informatizată se efectuează o singură dată, iar în cazul în care repartizarea în sistem informatic nu se poate aplica din motive obiective, repartizarea cauzelor se efectuează prin metoda sistemului ciclic.

După cum se poate observa, repartizarea prin metoda sistemului ciclic este tot o repartizare aleatorie, întrucât prin această metodă dosarele se atribuie, în funcție de data înregistrării la instanța respectivă, către completele de judecată competente, în ordinea numerotării acestora, de către persoanele desemnate anual de președintele instanței, astfel încât nu se poate pune problema „alegerii judecătorului”.

Totodată, se reține că dispozițiile regulamentare sus menționate stabilesc regula unei prime și unice repartizări aleatorii informatizate între completuri a unui dosar la momentul înregistrării acestuia pe rolul instanței, iar în cazul în care repartizarea în sistem informatic nu se

poate aplica din motive obiective, repartizarea cauzelor se efectuează prin metoda sistemului ciclic, ambele metode de repartizare aleatorii constituind o garanție și o premisă a respectării independenței și imparțialității judecătorului, efect al imposibilității vreuneia dintre părți de a alege judecătorul cauzei.

Mai mult, dispozițiile art. 106 din Regulament au fost emise tocmai în vederea respectării principiului repartizării aleatorii a dosarelor, astfel că în situația în care ulterior înregistrării unei cereri se constată că la instanță s-a depus cel puțin o cerere formulată de aceleași părți, chiar împreună cu altele, având unul dintre obiectele inițiale și aceeași cauză, toate cererile vor fi repartizate primului complet investit dacă cererile nu au fost soluționate încă.

Așa cum reiese din cuprinsul dispozițiilor art. 58 alin. (2) din Legea nr. 304/2022, cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege, această nouă repartizare având caracter excepțional și putându-se realiza doar pentru motive obiective, în condițiile legii, cum ar fi desființarea completului de judecată. Această din urmă măsură este una excepțională ce poate fi luată de colegiul de conducere al instanței în acord cu dispozițiile legale și regulamentare numai în anumite cazuri obiective cum ar fi situația în care membrul completului de judecată sau niciunul dintre membrii completului nu își mai desfășoară activitatea în cadrul secției ori, după caz, al instanței.

Nu a fost identificată nicio dispoziție legală în dreptul pozitiv care să oblige la o nouă repartizare aleatorie informatizată între toate completurile competente de fiecare dată când se ivește un incident ce are ca urmare rămânerea completului fără titular și desființarea acestuia.

În situații de acest gen în care practic completul rămâne fără titular și se desființează, pentru a nu menține funcționarea completului prin participarea judecătorilor din planificarea de permanență (căci astfel ar fi anulate efectele repartizării aleatorii și ar fi încălcat și principiul continuității), s-a reglementat prerogativa colegiului de conducere de a aproba desființarea completului respectiv și repartizarea aleatorie a dosarelor prin metoda sistemului ciclic în acord cu dispozițiile legale și regulamentare în vigoare la momentul luării acestor măsuri.

Așadar, contrar susținerilor petenților, dispozițiile regulamentare criticate urmăresc respectarea principiului repartizării aleatorii a cauzelor în situația în care, din motive obiective și în acord cu dispozițiile legale, completul investit inițial se desființează.

Se observă că prevederile regulamentare criticate nu numai că nu intră în contradicție cu dispozițiile legii organice în materie și nu adaugă la aceasta, ci asigură o detaliere și o premisă pentru aplicarea concretă a principiilor reglementate de aceasta, cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor de către o instanță constituită potrivit legii, precum și

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prevăzute de Legea nr. 24/2000.

În sensul celor anterior expuse s-au pronunțat și instanțele judecătorești în spețe în care au fost analizate dispoziții cu caracter similar din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015 (decizia civilă nr. 1809/23.03.2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal și sentința civilă nr. 1547/19.09.2022 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal).

Pe cale de consecință, prin dispozițiile criticate, Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nu a făcut decât să dea eficiență unor dispoziții legale în vigoare la momentul adoptării acestora, dezvoltând, în limita competențelor sale constituționale și legale, la nivel de legislație secundară, proceduri ce se impun în vederea punerii în aplicare a acestor prevederi, putându-se astfel observa deplina concordanță cu acestea.

Față de cele arătate, având în vedere dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea nr. 305/2022, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respingerea plângerii prealabile formulate de petenții Georgescu Marinică și Georgescu Niculina împotriva unor dispoziții din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243 din 22.12.2022.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Art. 2 – Prezenta hotărâre se publică pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii și se comunică petenților.

Data în București, la data de 13 februarie 2024

Judecător DENISA - ANGELICA STĂNIȘOR,
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02

Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro

Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011